

INSTYTUT TECHNIKI

ZMIANY ORGANIZACYJNE

Analiza potrzeb szkolnictwa zawodowego i ogólnokształcącego w zakresie kadry nauczycielskiej, wykazała konieczność utworzenia w Wyższych Szkołach Pedagogicznych kierunków technicznych, kształcących nauczycieli dla potrzeb tych szkół. Wychodząc naprzeciw tym potrzebom Rada Wydziału Matematyczno-Fizycznego w dniu 26 XI 1964 r. powzięła uchwałę o konieczności otwarcia kierunku wychowanie techniczne¹. Na posiedzeniu Senatu Uczelni 12 stycznia 1965 r.

---

¹ Zob. Protokoły posiedzeń Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego WSP w Krakowie z lat 1964—1967.

rozpatrzone uchwałę Rady Wydziału i ustalono, że kreowanie nowego kierunku studiów — wychowanie techniczne powinno nastąpić w roku akademickim 1965/66².

Okazało się jednak, że pilniejszą sprawą było powołanie kierunku ogólnozawodowego z sekcjami mechaniczną i elektryczną. Ministerstwo Oświaty przedstawiło Uczelni krakowskiej propozycję otwarcia kierunku ogólnozawodowego zamiast wychowanie techniczne³. Inicjatywę Ministerstwa podjął Komitet Uczelniany PZPR oraz Władze Uczelni⁴. Pozwoliło to na rozbudowę Uczelni w kierunku kształcenia nauczycieli szkół zawodowych, czym nie zajmowała się dotąd żadna wyższa uczelnia.

Decyzją Ministerstwa Oświaty powołano z dniem 1 października 1966 r. kierunek ogólnozawodowy ze specjalizacją mechaniczną i elektryczną⁵. W ślad za tym pismem wyszło zarządzenie z dnia 16 czerwca 1966 r. powołujące trzy katedry, a mianowicie: Maszynoznawstwa, Elektrotechniki Teoretycznej i Technologii Mechanicznej, z dniem 1 października 1966 roku⁶. Władze Uczelni powołały komisję organizacyjną nowych kierunków w składzie: doc. dr Zenon Moszner, przewodniczący, doc. dr Leopold Musiał, mgr Leopold Sławęcki, a spoza Uczelni mgr inż. Stanisław Gorczyza z Okręgowego Ośrodka Metodycznego w Krakowie, mgr Michał Osiecki, dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych w Nowej Hucie oraz dr inż. Józef Musielak, pracownik naukowy Politechniki Krakowskiej.

Powołana komisja podjęła działania konieczne do uruchomienia z dniem 1 października 1966 r. studiów kierunku ogólnozawodowego.

Władze Uczelni nie zrezygnowały jednak ze starań o zorganizowanie kierunku wychowanie techniczne, wychodząc z założenia, że absolwenci tego kierunku wypełni ogromny niedobór nauczycieli tej specjalności w liceach ogólnokształcących. Na posiedzeniu senatu w dniu 6 czerwca 1967 r. Dziekan Wydziału Matematyczno-Fizycznego przedstawił uchwałę Rady Wydziału w sprawie otwarcia z początkiem roku akademickiego 1967/68 kierunku wychowanie techniczne⁷. W dyskusji podkreślono celowość uruchomienia także i tej specjalności w Uczelni ze względu na duże zapotrzebowanie średniego szkolnictwa ogólnokształcącego na nauczycieli przedmiotu wychowanie techniczne. Senat WSP w Krakowie, ponawiając swoje uchwały z 30 XI 1965 r. oraz z 14 I 1966 r., wystąpił 6 czerwca 1967 r. ponownie do Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z odpowiednim wnios-

² Archiwum WSP, Protokoły posiedzeń Senatu WSP z 1965 r., sygn. 187/66.

³ Tamże. Sugestia Ministerstwa Oświaty w tej sprawie zawarta była w piśmie z dnia 28 grudnia 1965 r.

⁴ Archiwum WSP. Zob. uchwałę Senatu z 14 stycznia 1966 r. w sprawie otwarcia kierunków: ogólnozawodowych i technicznego od początku roku akad. 1966/67 na studiach stacjonarnych Wydziału Matematyczno-Fizycznego w Krakowie.

⁵ Archiwum WSP, Pismo Ministra Oświaty z dnia 23 kwietnia 1966 r., sygn. 187/66.

⁶ Dz. Urz. Min. Ośw., 1966, nr 9, poz. 101.

⁷ Archiwum WSP, Zob. Protokoły z posiedzeń Senatu z 1967 r. Na posiedzeniu senatu w dniu 6 czerwca 1967 r. Rektor W. Danek podkreślił, że „do tego zadania Szkoła jest przygotowana. Mamy bowiem pewne wzory radzieckie i dwóch WSP prowadzących wychowanie techniczne”.

kiem w tej sprawie. Ministerstwo uwzględniając możliwości obsady kadrowej spośród pracowników środowiska krakowskiego oraz bazę lokalową i wyposażenie techniczne wyższych i średnich szkół zawodowych, wyraziło zgodę na otwarcie w r. akad. 1967/68 kierunku wychowanie techniczne.

W związku z reformą kształcenia nauczycieli w roku 1969/70 uruchomiono 3-letnie studia zawodowe — zajęcia praktyczno-techniczne z fizyką, których absolwenci uzyskali prawo nauczania fizyki i zajęć praktycznych w szkołach podstawowych.

W roku 1971 w związku z przejściem Uczelni na strukturę instytutową z trzech katedr powstał Instytut Techniki (od grudnia 1971 r.) z czterema Zakładami: dydaktyki przedmiotów technicznych, mechaniki, elektrotechniki teoretycznej i zajęć praktyczno-technicznych⁸. Po wygaśnięciu kierunku 3-letniego zawodowego w miejsce Zakładu zajęć praktyczno-technicznych i mechaniki powołano jeden zakład mechaniki i technologii.

Dla absolwentów studiów zawodowych otwarto w roku akademickim 1973/74 dwuletnie studia magisterskie wychowanie techniczne.

Decyzją Ministerstwa Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1973/74 zmieniono studia stacjonarne z pięcioletnich na czteroletnie.

Od roku 1975/76 wstrzymano nabór na studia stacjonarne kierunku mechanicznego i elektrycznego.

Z inspiracji Uczelni i za zgodą Ministerstwa Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki w roku 1978/79 powołano nowy kierunek studiów dziennych wychowanie plastyczne oraz utworzono nowy Zakład Wychowania Plastycznego.

Dla czynnych nauczycieli powołano studia zaoczne celem podniesienia ich kwalifikacji zawodowych bez odrywania od pracy w szkolnictwie.

W roku 1969/70 uruchomiono 4-letnie studia magisterskie na kierunku wychowanie techniczne, następnie w 1971/72 roku studia dwuletnie zawodowe dla absolwentów Studium Nauczycielskiego o kierunku zajęcia praktyczno-techniczne. Również w tym roku otwarto studia Zawodowe 3-letnie o kierunku zajęcia praktyczno-techniczne. Następnie w roku 1972/73 otwarto 4-letnie studia magisterskie kierunku mechanicznego i elektrycznego, które kontynuowano do roku 1975/76.

Również w roku 1972/73 kreowano jednorazowe studia 3-letnie o kierunku zajęcia praktyczno-techniczne dla absolwentów liceów pedagogicznych.

Dla czynnych nauczycieli mających ukończone studia zawodowe, 3-letnie studia o kierunku zajęcia praktyczno-techniczne z fizyką, otwarto w r. 1973/74 dwuletnie studia magisterskie o kierunku — wychowanie techniczne, a dla inżynierów elektryków i mechaników dwuletnie studia magisterskie kierunku elektrycznego i mechanicznego.

Powoływaniu studiów zaocznych przyświecała myśl, aby każdy nauczyciel w PRL posiadał pełne kwalifikacje zawodowe, tj. ukończone studia wyższe.

⁸ Zarządzenie Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 XI 1971 r. w sprawie struktury organizacyjnej WSP w Krakowie. Dz. Urz. Min. Ośw. i Szk. Wyż., 1971, nr A-15, poz. 132.

Tak więc w roku ak. 1979/80 w Instytucie Techniki prowadzone są na studiach dziennych magisterskich dwa kierunki studiów: wychowanie techniczne i plastyczne, natomiast na studiach dla pracujących (zaocznych) magisterskie czteroletnie wychowanie techniczne oraz dwuletnie: elektryczny, mechaniczny i wychowanie techniczne.

ROZWÓJ BAZY MATERIALNEJ

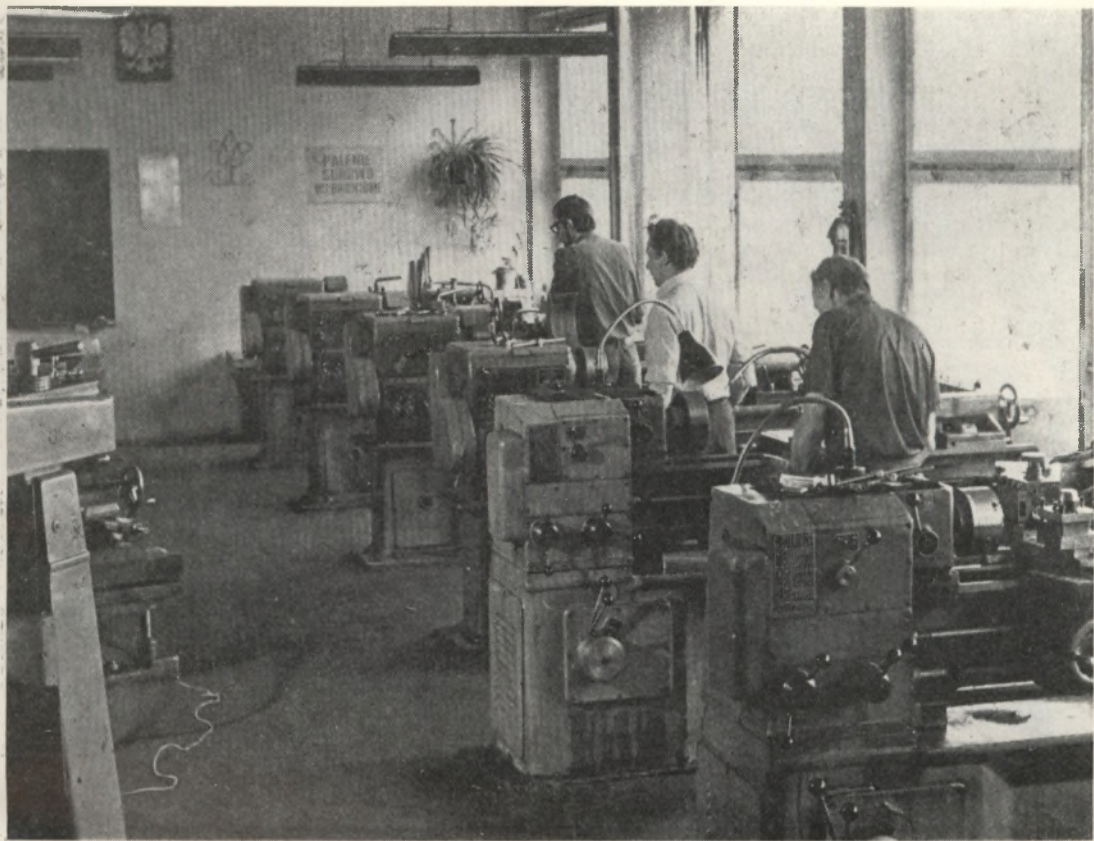
W początkowych latach 1966—69 baza materialna Uczelni dla tego kierunku była bardzo skromna, szybki jej rozwój nastąpił z chwilą otrzymania pomieszczeń w nowo wybudowanym gmachu przy ul. Podchorążych 2. Powstało szereg pracowni. W zakładzie elektrotechniki: miernictwa i podstaw elektrotechniki, maszyn elektrycznych, techniki wysokich napięć, materiałoznawstwa i urządzeń elektrycznych, elektroniki. W zakładzie technologii mechanicznej pracownie: obróbki plastycznej i cieplnej, badań własności mechanicznych stopów metali, spawalnicza, obróbki skrawaniem metali, obróbki ręcznej metali, obróbki ręcznej drewna, tworzyw sztucznych, pomiarów warsztatowych. W zakładzie mechaniki pracownie: rysunku technicznego, maszynoznawstwa. Wymienione pracownie potrzebne były do celów dydaktycznych kierunków ogólnozawodowego elektrycznego i mechanicznego oraz wychowania technicznego.

Wraz ze zmianą kierunków kształcenia nauczycieli, zmieniła się również baza materialna. Należało niektóre specjalistyczne pracownie kierunku mechanicznego i elektrycznego znieść, w miejsce ich utworzyć takie, aby odpowiadały nowym wymaganiom kształcenia nauczycieli dla szkoły 10-letniej do przedmiotów technika i praca i wychowanie plastyczne. W zakładzie dydaktyki przedmiotów technicznych utworzono dwie pracownie z zakresu prac z elektrotechniki i elektroniki oraz ćwiczeń z metodyki. Powstały przed dwoma laty zakład wychowania plastycznego otrzymał dwa budynki przy ul. Mazowieckiej 43 i po adaptacji dysponuje obecnie następującymi pracowniami: dwie pracownie rysunkowo-malarskie, trzy pracownie graficzne do druku wklęsłego, wypukłego i płaskiego, trzy pracownie rzeźbiarskie oraz pracownię fotograficzną wraz z ciemnią. Wyposażenie tych pracowni w zasadzie zostało zakończone.

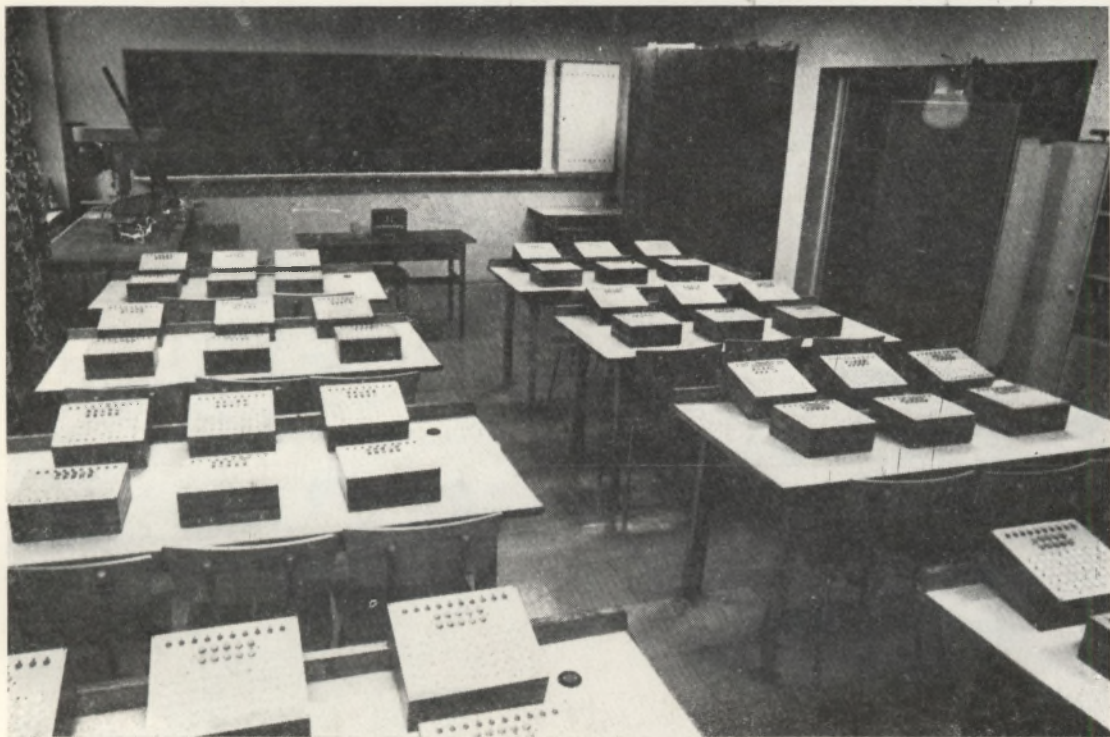
KADRA NAUKOWO-DYDAKTYCZNA

Specyfika studiów kierunków wychowanie techniczne i wychowanie plastyczne wymaga angażowania do pracy w Instytucie specjalistów z różnych dziedzin techniki i sztuki.

Wielu pracowników pozyskano z Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Krakowskiej, Akademii Sztuk Pięknych oraz ze szkolnictwa średniego. W miarę rozwoju instytutu pracownikami jego zostali również absolwenci prowadzonych przez Instytut kierunków technicznych, którzy poprzez uzupełniające studia techniczne jak również w niektórych przypadkach poprzez studia doktoranckie, podnosili stale swoje kwalifikacje.

Laboratorium Instytutu Techniki

Zestaw maszyn egzaminacyjnych

Stan kadry naukowo-dydaktycznej w roku akad. 1980/81 był następujący:

Zakłady	Kadra *								
	Asyst. staż.	Prof.	Doc.	Wykl.	Ad.	St. asyst.	Asyst.	Naucz. przedm.	Prac. techn.
Zakład Elektrotechniki Teoretycznej	1	—	1	—	3	5	1	—	3
Zakład Mechaniki i Technologii	3	—	3	3	4	—	—	—	6
Zakład Dydaktyki Przedm. Technicz.	—	—	1	—	2	—	3	—	1
Zakład Wychowania Plastycznego	4	—	—	1	4	6	10	1	2
Łącznie:	8	—	5	4	13	11	14	1	12

* W tym: 1 docent, 4 adiunktów, 1 st. asystent zatrudnieni są na 1/2 etatu.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZA

Działalnością dydaktyczno-wychowawczą zajmują się wszyscy pracownicy Instytutu. Występuje tutaj ściśle współdziałanie Władz Instytutu, Zakładów, Podstawowej Organizacji Partyjnej i Rady Instytutowej SZSP. Co roku opracowywane są plany pracy ideowo-wychowawczej. Podstawową działalność ideowo-wychowawczą spełniają opiekunowie lat ściśle współpracując z grupami działania SZSP. Opiekunem roku jest zawsze pracownik naukowo-dydaktyczny, najczęściej prowadzący zajęcia dydaktyczne na danym roku, znający problemy nurtujące studentów. Jest zawsze doradcą i inspiratorem ich działalności. Doniosłą rolę wychowawczą i naukową spełniają Koła Naukowe, które z sekcją elektryczną, mechaniczną i plastyczną rozwijają ożywioną działalność. Organizowane były wystawy prac, szczególnie magisterskich kierunku elektrycznego, mechanicznego i wychowania technicznego, jak również prac artystycznych kierunku wychowania plastycznego. Koła Naukowe w okresie wakacyjnym organizowały obozy naukowe, jak np. ze studentami studiów dziennych kierunku wychowanie techniczne, w ramach którego przeprowadzono inwentaryzację zabytków techniki w rejonie Bielska-Białej, Wadowic i Oświęcimia.

Wszystkie problemy i wspólna praca jest najlepszym wychowawcą przyszłych nauczycieli.

GŁÓWNE KIERUNKI BADAŃ NAUKOWYCH

Badania naukowe w Zakładach prowadzących wychowanie techniczne obejmują szeroki wachlarz różnych dyscyplin technicznych oraz zagadnień dydaktyki.

Zakład Dydaktyki Przedmiotów Technicznych. Prowadzi prace nauko-

wo-badawcze najczęściej związane z dysertacjami doktorskimi oraz intensyfikacja procesu dydaktycznego w szkołach laboratoriach. W efekcie tej działalności opracowano między innymi: koncepcję badań skuteczności metod nauczania — uczenia się techniki w szkole ogólnokształcącej; metody i wyniki badań przydatności zawodowej i losów absolwentów wyższych szkół pedagogicznych o kierunku wychowanie techniczne; wyniki badań nad skutecznością metody ARZW w kształceniu twórczości technicznej młodzieży i inne. Zakład Dydaktyki opracował również dokumentację techniczną środków dydaktycznych do nauczania techniki. Aktualnie rozwiązywane są problemy i zadania badawcze związane z nauczaniem techniki w szkołach ogólnokształcących. Pracownicy naukowo-dydaktyczni publikują wyniki badań oraz propozycje metodyczne w licznych czasopismach, zeszytach naukowych WSP jak również w formie recenzji i poradników dla studiujących nauczycieli.

Zakład Mechaniki i Technologii. Prowadzi prace naukowe teoretyczne i doświadczalne z różnych dziedzin techniki. Głównymi kierunkami badań teoretycznych są: mechanika ciała stałego oraz zagadnienia z ochrony środowiska. Badania doświadczalne obejmowały zagadnienia wytrzymałości połączeń klejowych, badanie elementów poddanych obróbce chemicznej i cieplnej ultradźwiękowej, wirowodny udarowy monitor do urabiania calizny, hamowność pociągów szybkobieżnych. Niektóre z tych zagadnień związane są z prowadzonymi pracami doktorskimi i habilitacyjnymi. Zakład prowadzi prace naukowe umowne, jak np. projekt i dokumentacja techniczna, prototyp maszyny egzaminacyjnej Żak 2796 — zleceniodawca Centralny Ośrodek Maszyn Dydaktycznych. Wykonanie 2 zestawów maszyn dydaktycznych — zleceniodawca UMCS Lublin. Wykonanie 2 kompletów indywidualnych przenośnych stanowisk DUS oraz 2 stanowisk DUS interfon — zleceniodawca: Instytut Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa, Warszawa.

Zakład Elektrotechniki Teoretycznej. Działalność naukowa w Zakładzie dotyczy badań własnych, rozwijanych w trzech kierunkach: dydaktyki, napędów elektrycznych i miernictwa elektrycznego.

Dydaktyka — opracowano skrypty z elektroniki stosowanej, podstaw automatyki, rachunek operatorowy Laplace'a i jego zastosowanie oraz inne.

Napęd elektryczny — przeprowadzone są badania modelu kaskady z silnikiem asynchronicznym pierścieniowych układów przekształtnikowych o regulowanej amplitudzie.

Miernictwo elektryczne — dotyczy pomiarów bezstykowych. Zakład również prowadzi prace naukowo-badawcze jak np. „Badania lin stalowych metodą impulsowo-cyfrową oraz wykonanie prototypu magnetycznego” — zleceniodawca: AGH w Krakowie.

Zakład Wychowania Plastycznego. Większość pracowników Zakładu to artyści plastycy. Część z nich prowadzi działalność naukową z zakresu: metodyki wychowania plastycznego, historii, nauki rysunków, architektury i urbanistyki.

KSZTAŁCENIE NA STUDIACH STACJONARNYCH I DLA PRACUJĄCYCH

Kształcenie na studiach stacjonarnych, kierunku ogólnozawodowego z sekcjami mechaniczną i elektryczną, rozpoczęto w roku akademickim 1966/67 przygotowującymi nauczycieli przedmiotów ogólnozawodowych dla techników i zasadniczych szkół zawodowych, a następnie w roku akademickim 1967/68 kierunek wychowanie techniczne, przygotowujący nauczycieli do nauczania przedmiotu wychowanie techniczne w liceach ogólnokształcących.

Plany studiów na wymienionych kierunkach obejmują zasadnicze trzy grupy przedmiotowe: przedmioty ogólne i pedagogiczne, teoretyczne i ogólnotechniczne oraz przedmioty techniczne specjalistyczne. Na tych kierunkach odbywają się wykłady, ćwiczenia audytoryjne oraz laboratoryjne, które stanowią ponad 50% wszystkich zajęć dydaktycznych. W czasie studiów obowiązują praktyki przemysłowe i pedagogiczne.

Obecnie realizowany program nauczania na kierunku wychowanie techniczne znacznie odbiega od programów lat poprzednich. Przede wszystkim zasadnicze zmiany w programie spowodowało wprowadzenie w miejsce pięcioletnich studiów, studia czteroletnie. W programach zmniejszono ilość przedmiotów zawodowych poprzez scalenie przedmiotów pokrewnych. Zmniejszono liczbę godzin wykładów z zachowaniem odpowiedniej ilości godzin przeznaczonych na ćwiczenia audytoryjne, a przede wszystkim laboratoryjne.

Dotkliwy brak nauczycieli z wyższym wykształceniem w szkolnictwie podstawowym zmusił Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego do powołania studiów zawodowych 3-letnich. W Instytucie Techniki utworzono kierunek zajęcia praktyczno-techniczne z fizyką. Na tym kierunku, obok podstawowych wiadomości technicznych, szczególnie ważną rzeczą było nabycie przez nauczycieli przedmiotu zajęcia praktyczno-techniczne umiejętności praktycznych. Charakter bowiem ich przyszłej pracy zawodowej wymaga znajomości najnowszych zdobyczy techniki nie tylko od strony teoretycznej, ale również od strony praktycznej.

W uzupełnieniu studiów zawodowych 3-letnich powołano studia magisterskie dwuletnie.

Plany nauczania dziesięcioletniej szkoły ogólnokształcącej przewidują przez cały okres nauki przedmiot praca i technika. W celu przygotowania nauczycieli do nauczania przedmiotu praca i technika należy w dalszym ciągu utrzymać w Wyższych Szkołach Pedagogicznych studia magisterskie, po ukończeniu których absolwenci uzyskują tytuł magistra techniki.

Przy założeniu zbiorczych szkół gminnych jako placówek grupujących równolegle oddziały ostatnich klas (VII—VIII—IX—X) z terenu działania można będzie zapewnić zatrudnienie dwóch nauczycieli — magistrów techniki — w jednej szkole. Dlatego Instytut Techniki podjął myśl wprowadzenia specjalizacji kierunkowej dla kierunku wychowanie techniczne w zakresie elektrotechniki i mechaniki. Absolwenci z ukończoną specjalizacją będą mogli być zatrudnieni również w klasach przysposabiających do zawodu, w podstawowych grupach zawodowych, jakimi są elektrotechnika i mechanika.

Zgodnie z pismem Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki Instytut Techniki przedłożył koncepcję kształcenia (specjalizacji) nauczycieli na kierunku studiów — wychowanie techniczne⁹.

Nowe programy studiów ze specjalizacją elektryczną i mechaniczną wprowadzono w WSP Kraków w Instytucie Techniki w roku akademickim 1978/79.

Powołane w roku 1967/68 studia zaoczne 4-letnie o kierunku wychowanie techniczne prowadzone są w Instytucie Techniki do chwili obecnej. Kształcenie to pozwala uzyskać pełne kwalifikacje czynnym nauczycielom bez odrywania ich od zajęć szkolnych. Celem podniesienia kwalifikacji czynnych nauczycieli z ukończonymi studiami zawodowymi Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego powołało dwuletnie studia magisterskie zaoczne: dla inżynierów mechaników i elektryków (czynne do obecnej chwili) oraz dwuletnie studia magisterskie wychowania technicznego dla absolwentów studiów zawodowych (uruchomione od roku akad. 1973/74). Specyficzny układ planów studiów dla inżynierów umożliwia im poznanie najnowszych osiągnięć technicznych jak również opanowania zagadnień dydaktyki szczegółowej — przedmiotów technicznych.

Dla studentów studiów zaocznych opracowano szczegółowo programy nauczania. Niewielka liczba godzin zajęć dydaktycznych na sesjach w ciągu roku akademickiego wymaga od studentów znacznej pracy własnej (nieodzowną pomocą są instrukcje programowe).

W Instytucie otoczono specjalną opieką studentów wykonujących prace magisterskie¹⁰. Praca magisterska stanowi część składową studiów magisterskich i jest jednocześnie ich zakończeniem.

Wiele prac magisterskich wykonywanych w Instytucie posiada wartość użyteczną. Szczególnie prace wykonane przez studentów studiów zaocznych, posiadających dużą praktykę zawodową. Zasadniczo praca magisterska powinna się składać z trzech części: teoretycznej, praktycznej i dydaktycznej. Olbrzymia różnorodność tematów prac nie pozwala na szczegółowe ich omówienie. Warto nadmienić, że niektóre prace wykorzystane były przy organizowaniu pracowni, laboratoriów Instytutu Techniki, inne wykonywano na zlecenie szkół technicznych. Wiele prac związanych było z przemysłem, a ich wyniki zastosowano w zakładach do produkcji. Znaczna część prac może być wykorzystana w procesie dydaktycznym tak w szkolnictwie średnim jak i wyższym.

UDZIAŁ INSTYTUTU W ŻYCIU ŚRODOWISKA I KRAJU WSPÓLPRACA Z ZAGRANICĄ

Instytut Techniki utrzymuje żywy kontakt z ośrodkiem krakowskim. Istnieje ścisła współpraca z Kuratorium Oświaty i Wychowania Okręgu Krakowskiego,

⁹ Zob. Pismo Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 30 czerwca 1976 r. (znak: DU-1-078-61/67).

¹⁰ M. Franaszek, *Problematyka prac magisterskich na kierunku wychowanie techniczne w WSP w Krakowie*, Kraków 1978.

ze Szkołami Zawodowymi i Liceami Ogólnokształcącymi, jak również z Instytutem Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych.

Pracownicy Instytutu współpracują na polu naukowym i dydaktycznym z instytutami wyższych uczelni krakowskich i instytutami resortowymi. Pracownicy wychowania technicznego, jak: doc. dr inż. M. Franaszek, dr inż. L. Polak prowadzą zajęcia dydaktyczne w Instytucie Elektrotechniki w PK. Doc. dr inż. J. Musielak prowadzi badania naukowe w Instytucie Pojazdów Szynowych PK. Dr inż. K. Jarczyk oraz mgr inż. R. Martyna współpracują w dziedzinie elektrotechniki z Akademią Górniczo-Hutniczą. Należy podkreślić, że wybitni specjaliści z pewnych dziedzin techniki Akademii Górniczo-Hutniczej czy Politechniki Krakowskiej prowadzą zajęcia dydaktyczne w Instytucie Techniki, tj. wykłady, seminaria magisterskie oraz prace magisterskie.

Przy pewnych pracach naukowych, czy pracach magisterskich Instytut korzysta z urzędów specjalistycznych instytutów resortowych.

Instytut prowadzi ścisłą współpracę z Ministerstwem Nauki, Szkol. Wyż. i Techn. w Zespole dydaktyczno-wychowawczym Wychowania Technicznego — doc. dr inż. J. Musielak wiceprzewodniczący Zespołu Wychowania dr Wojciech Kubiczek — członek zespołu.

Opracowując plany studiów i programy szczegółowe dla kierunku wychowanie techniczne w latach siedemdziesiątych współpracowano z Instytutem Kształcenia Zawodowego Ministerstwa Oświaty i Wychowania w Warszawie. W ramach współpracy z Technische Hochschule w Dreźnie, prowadzi się wymianę praktyk studenckich. Z tą Uczelnią jak również z Technische Hochschule w Karl-Marx-Stadt nawiązano współpracę naukową biorąc udział w konferencjach naukowych, referatach jak też poprzez publikacje naukowe.

Nawiązano również współpracę z Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Szegedzie (WRL). Opracowano wspólne plany wydawnictw dydaktycznych, jak podręczniki i skrypty, z elektrotechniki.

Pracownicy Zakładu Wychowania Plastycznego organizują liczne wystawy swych prac plastycznych. Biorą udział w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.